

ÁNGEL ÁVILA, VOGAL DE NUTRICIÓN DE ANEMBE

"Galicia produce un 44 % máis de leite cun 33 % menos de vacas, é dicir, somos máis eficientes e sostibles"

Á dilatada traxectoria profesional deste veterinario súmanse os cinco anos á fronte da vogalía de Nutrición en Anembe. Nesta entrevista fálanos, entre outras cuestións, do papel do asesor nas granxas ou das accións formativas que leva a cabo a Asociación e ofrécelles algúns consellos aos gandeiros ante a nova esixencia por parte da industria de reducir o metano nas explotacións.

Podería explicarnos un pouco o papel que desempeña a súa vogalía dentro da asociación?

Desde que asumín a vogalía de Nutrición de Anembe en 2017, o meu obxectivo é fomentarlles o coñecemento na área de nutrición aos socios de Anembe, compartindo con eles experiencias e aprendizaxes para a súa aplicación práctica no campo.

As ganderías de vacún de leite españolas son referentes a nivel mundial, tanto polas producións alcanzadas coma polo seu nivel técnico. Que importancia ten en todo isto o labor dos asesores que traballades nas granxas?

Afortunadamente, a figura do asesor/a veterinario/a experimentou un verti-

xinoso cambio, que avanza cara a un proceso de especialización á marxe da intervención clínica. O devandito proceso deu lugar a que agora o veterinario se converteu nun xestor integral que abrangue diversas áreas que antes non se realizaban.

O labor que desempeñan os asesores e as asesoras a pé de granxa é apoiar o gandeiro/a para mellorar a eficiencia da produción de carne e de leite en diversos campos que abarcan as instalacións, confort animal, reprodución, calidade de leite, podoloxía, xestión técnico-económica ata a nutrición.

Na área da Nutrición traballamos primeiro en asesorar os gandeiros para que produzan forraxes de alta dixestibilidade a un custo razoable, maximizar a produción non só en litros senón en sólidos,

recrutar as xovencas para que teñan o seu primeiro parto entre os 22 e os 24 meses con 620-650 kg de peso e reducir a pegada de carbono cunha nutrición proteica máis eficiente (30-35 %) e un perfil de ácidos graxos en leite máis saudable.

Á hora de asesorar as granxas, a formación continua dos veterinarios é fundamental. Como axuda Anembe a isto?

Anembe é unha asociación aberta a veterinarios de vacún, que favorece a formación continua aos seus socios a través de seminarios, webinarios, congresos anuais etc., que permiten a actualización, o foro de intercambio de inquietudes e experiencias e a divulgación desde a asociación ao campo.

Por todos é coñecido o Congreso Anual de Anembe. Fálenos un pouco del en relación á súa vogalía.

A misión da vogalía de Nutrición, como as demais, é dar a coñecer e achegarlles aos relatores nacionais ou internacionais máis relevantes non só nos congresos de Anembe senón nas distintas actividades da asociación; a misión desta desde os seus inicios sempre foi e será a formación dos seus socios e socias.

Outra das actividades formativas de referencia relacionadas coa nutrición é a Xornada Fedna-Anembe. Como comezou e que destacaría dela?

Xorde cando se presenta a posibilidade de darlle unha maior visibilidade á nutrición de ruminantes. A intención tanto da Federación Española de Nutrición Animal (Fedna) coma da Asociación Nacional Especialistas en Medicina Bovina de España (Anembe) era a de unificar e ampliar na medida do posible todos os coñecementos que se puidesen achegar para a formación dos socios e socias que ambas as asociacións comparten.

► OS ASESORES TERÁN QUE ADAPTARSE ÁS MAIORES ESIXENCIAS DOS GANDEIROS DENDE O PUNTO DE VISTA DA PRODUCCIÓN DE PRECISIÓN, A XESTIÓN TÉCNICO-ECONÓMICA E A REDUCIÓN DA PEGADA DE CARBONO

A VETERINARIA, A SÚA PROFESIÓN E A SÚA PAIXÓN

Ángel Ávila é veterinario especialista en nutrición de vacún de leite desde 1988. A veterinaria non é só a súa profesión, tamén é a súa paixón. Desenvolveu o seu labor desde esa data en diferentes empresas como Coren e Leche Pascual. En 2005 comezou a súa andaina como asesor independente de explotacións de vacún leiteiro, empresas de aditivos e *premix* nas áreas de nutrición,

manexo, instalacións e xestión técnico-económica. Desde o ano 2017 ocupa o cargo de vogal de Nutrición de Anembe.

Esta xornada celébrase todos os anos sobre o mes de novembro desde 2015; este ano tivo lugar a sexta edición o 30 de novembro, con grande éxito de participación, con 500 inscritos tanto presenciais como *on-line*.

Nela contamos coa presenza de relatoras como Vicente Jimeno (Universidade Politécnica de Madrid), quen nos falou da eficiencia alimentaria en ceba de xatos; con Bill Weiss (Universidade de Ohio) e con Jim Drackley (Universidade de Illinois), que comentaron as novidades do sistema americano de alimentación NRC, todo iso coordinado por Sergi Casamiglia, o noso socio e profesor da Universidade Autònoma de Barcelona.

Que outras accións formativas organiza Anembe ao longo do ano relacionadas coa alimentación?

Desde o período 2014-15 vimos realizando un curso *on-line* de especialista en nutrición bovina, que se iniciou co meu predecesor Adrián González, e que tivo e ten unha grande aceptación por veterinarios/as en exercicio ou recentemente licenciados. Tras o curso, temos unhas clases prácticas en granxas para aplicar os coñecementos sobre o terreo.

En 2019 antes da pandemia organizamos en Lugo un seminario sobre o modelo dinámico de nutrición da Universidade de Cornell (CNCPS), da man do Dr. Pedro Meléndez, da Universidade de Texas, así como webinarios neste ano 2021, que versaron sobre a nutrición en período de transición, impartido polo Dr. Fabio Lima, de Universidade de Davis (California); sobre a dixestibilidade da fibra, a cargo do Dr. Dave Combs de Wisconsin, e un webinario no que falo eu mesmo acerca da alimentación en granxas con robots de muxido.

No seu labor como asesor de granxa, que importancia lles dá ás analíticas dos distintos elementos que compoñen a ración e á xestión dos datos proporcionados polo control leiteiro e os equipos de muxido?

Desde hai dous anos traballamos con dous laboratorios de forraxes en España: Rock River, con María Hermida en Lalín, e Cumberland Valley-Alpavet en Toledo, que analizan as dixestibilidades das distintas forraxes polo método de Cornell-Dynamic CNCPS, así como o amidón en feces. Estes laboratorios permítennos coñecer as dixestibilidades detalladas de NDF, a degradación do amidón ao longo do tempo, así como aminoácidos, ácidos graxos e conservación, determinando a porcentaxe de ácido láctico, acético e butírico. Desta forma podemos asesorar con maior precisión os nosos gandeiros e gandeiras sobre a calidade das forraxes producidas na explotación ou compradas, así como optimizar a produción de leite e de sólidos. En definitiva, son unhas análises que explican “o que din as vacas”.

En canto ao control leiteiro, sería como un GPS da explotación, que nos permite xestionar a gandería, identificar enfermidades, aumentar o rendemento leiteiro e observar o perfil de ácidos graxos en leite para coñecer a saúde e axustar as racións do rabaño, así como as prácticas de manexo dos alimentos da explotación.

Con respecto á información de software dos equipos de muxido, o que máis utilizo actualmente é a información dos robots de muxido, que nos transfiren uns datos diarios, como son produción, calidade de leite, rumiación, peso e enfermidades.

Como ve o futuro do sector e a figura do veterinario asesor de granxa nos vindeiros anos?

Do mesmo xeito que lles digo aos meus clientes que teñen que pasar de ter unha mentalidade de gandeiro a empresario, ocorre igual co sector veterinario de vacún; os asesores da produción de vacún de carne ou de leite terán que adaptarse ás maiores esixencias dos gandeiros desde o punto de vista da produción de precisión, xestión técnico-económica e redución da pegada de carbono.

Coas novas esixencias por parte da industria de redución de metano, que consellos lles dá aos gandeiros para que non diminúa a rendibilidade nas súas explotacións?

Debemos producir máis con menos (máis leite con menos vacas). Nos EE. UU. incrementouse a produción de leite nun 30 % con 15 millóns de vacas menos.

No ano 1993 Galicia producía 5,2 millóns de litros ao día con 474.000 vacas e actualmente produce 7,5 millóns de litros ao día con 33.400 vacas, é dicir, producimos un 44 % máis de leite cun 35 % menos de vacas, co cal somos máis eficientes e sustentables.

Canto máis produtiva sexa a vaca, menor será a cantidade de emisións. Debemos aumentar o rendemento do leite, alimentar o animal con ingredientes con menos contido de carbono, manexar a proteína na dieta e mellorar a eficiencia global do alimento. Debemos modificar a fermentación ruminal promovendo a fermentación de ácido propiónico, as dietas ricas en amidón e azucres, e a achega de forraxes altamente dixestíbles.

A pegada de carbono non é unha imposición senón, pola contra, unha fantástica oportunidade para que sexamos máis eficientes e aumentemos os nosos beneficios económicos, á vez que protexemos o noso medio ambiente. ■